

ROMANIA
CURTEA DE APEL BRASOV
Secția de Contencios Administrativ și Fiscal

DOSAR NR. (...)/(...)/2014

INCHIEIERE

Ședința publică de la 17 aprilie 2015

Completul compus din:

PREȘEDINTE M.F. - judecător

Judecător M.I.M.

Judecător M.C.

Grefier T.M.

Pe rol fiind soluționarea recursului declarat de reclamantul M.S.R.M.I.R. împotriva sentinței civile nr. 2157/22.09.2014, pronunțată de Tribunalul Brașov – Secția a – II – a Civilă, de Contencios Administrativ și Fiscal în dosarul nr. 3178/62/2014, având ca obiect „anulare act administrativ”.

La apelul nominal făcut în ședința publică se constată lipsa părților.

Procedura îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei, după care:

Instanța constată deus la dosar, prin fax, din partea recurentului reclamant M.S.R.M.I.R., prin reprezentant, note scrise prin care și-a exprimat punctul de vedere cu privire la necesitatea sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție în condițiile dispozițiilor art. 520 din Codul de procedură civilă.

De asemenea, instanța constată că intimatul pârât Comisariatul de Regim Silvic și Ginegetic Brașov și intimații chemați în garanție Ministerul Mediului, Apelor și Pădurilor și Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Brașov au transmis, prin fax, punct de vedere și note de ședință cu privire la necesitatea sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție în condițiile dispozițiilor art. 520 din Codul de procedură civilă.

Față de cele constatate mai sus, având în vedere că s-a solicitat judecarea cauzei și în lipsă, în conformitate cu dispozițiile art. 223 Cod procedură civilă, instanța rămâne în pronunțare asupra necesității sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție în condițiile dispozițiilor art. 520 din Codul de procedură civilă.

CURTEA,

În vederea deliberării, va amâna pronunțarea asupra necesității sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție în condițiile dispozițiilor art. 520 din Codul procedură civilă, în raport de dispozițiile art. 396 alin. 1 Cod de Procedură Civilă, sens în care,

DISPUNE:

Amână pronunțarea asupra necesității sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție în condițiile dispozițiilor art. 520 din Codul de procedură civilă la data de **29 aprilie 2015**.

Pronunțată în ședința publica azi, 17 aprilie 2015

Președinte
M.F.

Judecător
M.I.M.

Judecător
M.C.

Grefier
T.M.

ROMANIA
CURTEA DE APEL BRASOV
SECȚIA CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL

Dosar nr. (...)/(...)/2014

ÎN C H E I E R E

Ședința publică din data de 29 aprilie 2015

PREȘEDINTE: M.F. - judecător

Judecător: M.I.M.

Judecător: M.C.

Grefier: T.M.

Pentru astăzi fiind amânată pronunțarea asupra admisibilității sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea unor chestiuni de drept referitoare la aplicarea dispozițiilor art. 97 alin. 1 lit. b) din Codul silvic coroborat cu art. 6 alin. 2 din H.G. nr. 861/2009 prin raportare la art. 4 lit. s) punct 4 coroborat cu art. 5 alin. 1 din O.G. nr. 14/2010.

Dezbaterile în cauza de față au avut loc în ședința publică din data de 17 aprilie 2015, când părțile implicate au pus concluzii în sensul celor consemnate în încheierea de ședință din aceea zi, care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Instanța, din lipsă de timp pentru deliberare, a amânat pronunțarea pentru data de 29.04 2015.

C U R T E A,

Analizând lucrările dosarului,

I. Constată admisibilitatea sesizării, în conformitate cu prevederile art. 519 din Codul de procedură civilă adoptat prin Legea nr. 134/2010, motivat de faptul că:

1. **De lămurirea modului de interpretare a dispozițiilor art. 97 alin. 1 lit. b) din Codul silvic coroborat cu art. 6 alin. 2 din H.G. nr. 861/2009 prin raportare la art. 4 lit. s) punct 4 coroborat cu art. 5 alin. 1 din O.G. nr. 14/2010 depinde soluționarea pe fond a cauzei**, întrucât se va stabili dacă textele legale invocate pot fi interpretate în sensul că, pentru acordarea compensațiilor prevăzute de Codul silvic, constând în contravaloarea produselor pe care proprietarii nu le recoltează, datorită funcțiilor de protecție stabilite prin amenajamente silvice care determină restricții în recoltarea de masă lemnoasă, după 01.01.2010, singura condiție de acordare ar consta doar în existența deciziei favorabile a Comisiei Europene privind ajutoarele de stat sau, pe lângă acest aviz, este necesară și adoptarea normelor metodologice ulterioare, aprobate prin hotărâri ale Guvernului, în condițiile art. 5 din O.G. nr. 14/2010. Mai precis, sesizarea se raportează la aspectul dacă pentru acordarea compensațiilor prevăzute de Codul silvic, aferente anului 2010, singura condiție este existența deciziei favorabile a Comisiei Europene pentru ajutoarele de stat, normele metodologice aplicabile rămânând cele prevăzute de HG nr. 861/2009 sau dacă, pe lângă avizul Comisiei Europene, este necesară adoptarea normelor metodologice ulterioare, în condițiile art. 5 din OG nr. 14/2010.

2. Problemele de drept enunțate **sunt noi** deoarece se constată că dispozițiile art. 97 alin. 1 lit. b) din Codul silvic nu au fost analizate, până la acest moment, prin coroborare cu prevederile art. 5 din O.G. nr. 14/2010, act normativ ulterior H.G. nr. 861/2009, iar aplicarea dispozițiilor codului silvic evocate anterior a primit în practica instanțelor soluții diferite, fiind necesară intervenția Înaltei Curți de Casație și Justiție și pronunțarea unei decizii pentru interpretarea unitară a normelor, decizie cu efect obligatoriu pentru toate instanțele de judecată, în condițiile art. 521 alin. 3 c.pr.civ.

Referitor la această condiție de admisibilitate, prin deciziile nr. 1 și 2 pronunțate în data de 17.02.2014 de către Înalta Curte de Casație și Justiție în complet pentru dezlegarea unei chestiuni de drept, s-a reținut că cerința noutății este îndeplinită nu numai atunci când chestiunea de drept își are izvorul în reglementările nou-intrate în vigoare, ci și atunci când se referă la o

normă juridică intrată în vigoare cu mai mult timp în urmă, dar a cărei aplicare a devenit actuală ulterior. S-a mai reținut că, în această ultimă situație, în stabilirea elementului de noutate a chestiunii de drept a cărei interpretare se solicită, trebuie plecat de la premisele asigurării funcției mecanismului hotărârii prealabile de prevenire a practicii judiciare neunitare și al evitării paralelismului și suprapunerii cu mecanismul recursului în interesul legii.

O interpretare restrictivă a cerinței nouității problemei de drept supuse dezlegării ar goli de conținut mecanismul hotărârii prealabile, care are drept scop prevenirea dezvoltării practicii neunitare și l-ar face, în fapt, inabordabil de către instanțele de judecată care se confruntă cu necesitatea dezlegării unitare a chestiunii respective, având în vedere și diferența de regim dintre mecanismul evocat mai sus și cel al recursului în interesul legii, cel din urmă nefiind la îndemâna instanței care soluționează prezenta cauză, întrucât nu s-a identificat o practică contradictorie și consistentă din punct de vedere cantitativ.

3. problemele de drept *nu fac obiectul* unui recurs în interesul legii în curs de soluționare, conform evidențelor Înaltei Curți de Casație și Justiție, consultate astăzi, 29.04.2015.

II. Expunerea succintă a procesului.

Prin acțiunea introductivă, reclamantul M.S.R.M.I.R., prin reprezentant convențional, a solicitat, în contradictoriu cu pârâțul Inspectoratul Teritorial de Regim Silvic și de Vânătoare Brașov a se dispune anularea actului administrativ înregistrat sub nr. 2728/28.04.2014, emis în opinia sa cu exces de putere, prin care i s-a comunicat refuzul soluționării favorabile a cererii sale, constând în acordarea compensațiilor pentru anul 2010 și a dobânzilor aferente și, ca o consecință, obligarea pârâțului la plata contravalorii produselor de masă lemnoasă pe care nu le-a putut recolta în calitate de proprietar pentru suprafața de pădure de 387,70 ha situată în zona de conservare totală a Sitului Natura 2000 Postăvaru - Parcul Natural Bucegi, în zona T1 și T2, teren administrat în totalitate de Ocolul Silvic Brașov pe întreaga perioadă a anului 2010.

În motivarea cererii, reclamantul a arătat că este proprietarul a 1295,60 ha teren forestier conform procesului verbal de punere în posesie nr. 7437/15.01.2007, iar din acest total suprafața de 387,70 ha este cuprinsă în aria total protejată a Parcului Natural Bucegi, respectiv Situl Natura 2000, sit care este parte integrantă a rețelei Ecologice Europene Natura 2000 în România. Acesta a mai precizat că potrivit O.G. nr. 57/2007 îi este interzisă orice formă de exploatare/utilizare a resurselor naturale precum și orice formă de folosire a terenurilor incompatibilă cu scopul de protecție/conservare a suprafeței menționate și că pentru acordarea compensațiilor aferente anului 2010 a fost creat cadrul legislativ prin dispozițiile art. 97 alin. 1 lit. b) din Legea nr. 46/2008 privind Codul silvic și Anexa 2 a H.G. nr. 861/2009, tocmai din considerentul compensării restricțiilor aduse proprietății prin instituirea unui regim de arie naturală protejată.

La data de 19.07.2012 Comisia Europeană a emis Decizia nr. C(2012)5166 publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene la data de 13.09.2012, prin care a avizat favorabil acordarea ajutoarelor de stat tuturor persoanelor fizice și juridice, indiferent de forma de proprietate asupra terenurilor forestiere, îndeplinindu-se astfel condiția impusă de prevederile art. 6 din H.G. nr. 861/2009.

Reclamantul a mai arătat că Ocolul Silvic Brașov a întocmit documentația privind calculul despăgubirilor, pârâțul recunoscând prin actul nr. 2728/28.04.2014, că documentația a fost realizată cu respectarea metodologiei de calcul prevăzută de H.G. nr. 1071/2006 și H.G. nr. 861/2009. În final, reclamantul a precizat că pârâțul a refuzat nejustificat plata despăgubirilor pe motivul că nu ar exista metodologia de calcul a despăgubirilor, deși aceasta era cuprinsă în H.G. nr. 861/2009, O.M. nr. 625/2006 și O.M. nr. 22507/2006, afirmând că refuzul nejustificat al pârâțului trebuie sancționat în procedura contenciosului administrativ. Reclamantul susține că lipsa de folosință a terenului forestier în cauză echivalează cu o intervenție abuzivă a statului în exercitarea proprietății, mai ales că i s-au acordat compensațiile aferente anului 2009 pentru terenurile forestiere deținute în arealul localităților Sinaia și Azuga.

Pârâțul Inspectoratul Teritorial de Regim Silvic și de Vânătoare Brașov a depus întâmpinare prin care a invocat printre altele și excepția prematurității cererii, în susținerea căreia a arătat că metodologia de calcul pentru pădurile cu funcții de protecție T1 și T2 situate în Siturile Natura 2000 nu a fost publicată în Monitorul Oficial, aspect comunicat reclamantului prin adresa nr. 2728/28.04.2014, schema de ajutor intrând în vigoare numai după aprobarea ei de

către Comisia Europeană și publicarea sa în Monitorul Oficial al României, condiții suspensive ce nu au fost îndeplinite în cauză. Pe fond, pârâtul a arătat că adresa nr. 2728/28.04.2014 nu reprezintă un act administrativ, ci un act de informare prin care a comunicat reclamantului, că metodologia de calcul folosită în documentația depusă nu se referă la pădurile cu funcție de protecție T1 și T2 din situri Natura 2000, că nu a întocmit decontul justificativ, în lipsa formulei tehnice de calcul aplicabile, că Ordinul comun 625/2006 și nr. 22507/2006 al MAPDR-MF a fost abrogat întrucât a fost emis în aplicarea H.G. nr. 1071/2006, O.G. nr. 96/1998, O.G. nr. 139/2005, toate abrogate prin Legea nr. 46/2008. În final, pârâtul a subliniat că singura normă de calcul în vigoare este cea cuprinsă în HG nr. 861/2009, iar din domeniul de aplicare a Deciziei CE nr. C(2012)5166 rezultă la pct. 13 că aceasta nu se referă la suprafețele forestiere de tipul T1 sau T2 care nu sunt situate într-o zonă Natura 2000.

Pârâtul a formulat cerere de chemare în garanție a Direcției Generale Regionale a Finanțelor Publice Brașov prin care a solicitat obligarea acesteia la analizarea documentației și la avizarea decontului justificativ întocmit de ITRSV Brașov conform prevederilor anexei 4 la Normele metodologice din HG nr. 861/2009.

Prin întâmpinarea formulată cu respectarea prescripțiilor legale de către DGRFP Brașov se ridică excepția prematurității introducerii acțiunii, motivată de faptul că atâta timp cât ITRSV Brașov nu a întocmit decontul justificativ pentru acordarea compensațiilor bănești, ea nu are ce să analizeze și să avizeze, cu atât mai mult cu cât între această autoritate fiscală și reclamant nu există vreun raport juridic în acest sens.

Pârâtul a formulat cerere de chemare în garanție și a Ministerului Mediului și Schimbărilor Climatice - Departamentul pentru Ape, Păduri și Piscicultură (f.171-172), precizată la f. 180 dosar, solicitând obligarea acestuia la virarea sumelor necesare acoperirii despăgubirilor solicitate de reclamant.

Prima instanță, prin sentința civilă nr. 2157/CA/22.09.2014 a admis excepția prematurității cererii de chemare în judecată, invocată de pârât prin întâmpinare și a respins cererea formulată de reclamantul M.S.R.M.I.R. în contradictoriu cu pârâtul Inspectoratul Teritorial de Regim Silvic și de Vânătoare Brașov. A respins excepția prematurității cererii de chemare în garanție, invocată de chemata în garanție Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Brașov și a respins cererile de chemare în garanție formulate de pârâtul Inspectoratul Teritorial de Regim Silvic și de Vânătoare Brașov în contradictoriu cu chematele în garanție Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Brașov și Ministerul Mediului și Schimbărilor Climatice - Departamentul pentru Ape, Păduri și Piscicultură.

Din examinarea adresei contestate în cauză, tribunalul a constatat că două motive au stat la baza respingerii solicitărilor reclamantului, anume lipsa normelor metodologice de acordare, utilizare și control a ajutorului de stat pentru compensații reprezentând contravaloarea masei lemnoase pe care proprietarii nu o recoltează datorită funcțiilor de protecție, stabilite prin amenajamentele silvice și, în consecință, lipsa de fundamentare legală a calculului acestor compensații prezentat de reclamant. În cauză nu se pune problema îndreptării reclamantului la plata compensațiilor, ci a momentului de la care i se pot acorda aceste compensații.

Tribunalul a reținut că a fost astfel investit cu o acțiune în contencios administrativ în contradictoriu cu ITRSV, iar nu cu o acțiune în răspunderea statului pentru neîndeplinirea în termen rezonabil a obligației de a pune în aplicare Decizia Comisiei Europene nr. C(2012) 5166 final/19.07.2012, astfel cum a încercat să acrediteze reclamantul prin notele de ședință (răspuns la întâmpinare), atașate la dosar. Art. 6 din H.G. nr. 861/2009 a instituit, pentru perioada ulterioară datei de 01.01.2010 o condiție suspensivă privind plata compensațiilor, respectiv primirea deciziei favorabile a Comisiei Europene privind ajutoarele de stat.

Compensațiile aferente perioadei de după data de 01.01.2010 nu intră astfel sub incidența metodologiei de calcul stabilită prin Anexa 2 la H.G. nr. 861/2009, cum susține reclamantul. În ceea ce privește durata schemei, instanța a reținut că potrivit pct. 11 din decizie aceasta a expirat la data de 31.12.2013, dar intrarea sa în vigoare a fost supusă necesității îndeplinirii a două condiții suspensive, respectiv aprobarea Comisiei și publicarea în Monitorul Oficial al României a hotărârii de guvern care cuprinde schema de ajutor notificată comisiei.

Așadar, tribunalul a reținut că prima condiție suspensivă a fost îndeplinită în speță.

În ceea ce privește a doua condiție suspensivă, tribunalul a constatat că în cauză nu s-a dovedit realizarea acesteia întrucât din adresa nr. 48019/26.02.2014 a MSC-DAPP rezultă că proiectul hotărârii de guvern a fost transmis spre publicare la Monitorul Oficial, iar nu și faptul că până la data pronunțării prezentei hotărâri, publicarea actului a avut loc.

În absența publicării normelor metodologice cuprinzând modul de calcul al ajutoarelor, aprobat de Comisia Europeană, tribunalul a apreciat că nu se poate verifica corectitudinea calculului realizat de reclamant în baza Anexei 2 a H.G. nr. 861/2009, iar plata sumei în litigiu nu poate fi realizată legal de către pârât. Lipsa cadrului normativ privind calculul compensațiilor nu este imputabilă pârâtului chemat în judecată, iar, în aceste condiții, examinarea încălcării dispozițiilor Convenției europene a drepturilor omului invocată de reclamant este de prisos.

Prin urmare, s-a apreciat că excepția prematurității cererii a fost în mod întemeiat invocată de către pârâtă, aceasta fiind admisă de instanță potrivit dispozitivului menționat.

Împotriva acestei soluții, reclamantul, prevalându-se de prerogativa conferită prin dispozițiile art. 20 din Legea nr. 554/2004 a declarat recurs, solicitând casarea ei în tot, urmare a greșitei interpretări a normelor aplicabile litigiului, arătând că este îndreptățit să pretindă și să dobândească compensațiile solicitate prin acțiune, câtă vreme condiția unică și esențială pentru continuarea plăților ajutoarelor de stat rezidă doar în emiterea unui aviz favorabil a CE, aviz care în cauză a fost prezentat instanței. De asemenea, susține că normele metodologice aplicabile pentru obținerea compensațiilor ce i se cuvin sunt cele prevăzute de H.G. nr. 861/2009. Chiar în lipsa acestui act normativ, în cazul în care statul român ar fi considerat că era neapărat necesar să emită o nouă hotărâre de guvern de aprobare a unor noi norme metodologice, a avut la dispoziție mai bine de 28 de luni de la data adoptării Deciziei CE C(2012) 5166 până la data promovării prezentei acțiuni judiciare.

III. Punctul de vedere al părților cu privire la dezlegarea problemelor de drept:

1. **Recurentul-reclamant M.S.R.M.I.R.** opinează asupra faptului că nu sunt îndeplinite cumulativ toate cerințele legale de a căror realizare este strâns legată posibilitatea inițierii unei astfel de proceduri. Susține că instanțele de pe întreg teritoriul României s-au confruntat cel puțin odată cu o speță având ca obiect solicitarea compensațiilor cuvenite cu titlu de ajutor de stat proprietarilor de teren forestier cu suprafețe incluse în zone de protecție de tip funcțional T1 și/sau T2, ceea ce denotă că această chestiune de drept de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei dedusă judecătii nu este nouă. În acest sens a depus și jurisprudență potrivit căreia, pe de o parte, lipsa unor norme metodologice nu constituie un impediment la stabilirea și achitarea compensațiilor solicitate, întrucât un astfel de act normativ există deja în cadrul legislativ național, respectiv H.G. nr. 861/2009, iar, pe de altă parte, pârâta nu face altceva decât să se eschiveze de la îndeplinirea unei obligații legale, mai ales că dreptul reclamantului de a pretinde plata efectivă a sumei cerută s-a născut la momentul adoptării deciziei Comisiei Europene.

2. **Intimatul – chemat în garanție Ministerul Mediului, Apelor și Pădurilor** a susținut inadmisibilitatea sesizării, arătând că acordarea tuturor formelor de sprijin în sectorul forestier se poate face începând cu data de 01.01.2010 doar după avizarea schemelor de ajutor de stat de către Comisia Europeană și adoptarea și publicarea în Monitorul Oficial al României a Hotărârii Guvernului pentru aprobarea normelor metodologice de acordare, condiție care în cauză nu a fost îndeplinită. Până la această dată nu a fost adoptată HG pentru aprobarea Normelor metodologice de acordare, utilizare și control a ajutorului de stat, ceea ce înseamnă că nu există o bază legală de calcul al compensațiilor. Deși schema de ajutor aprobată prin decizia Comisiei Europene în discuție a fost prelungită până la data de 30.06.2014, iar autoritatea publică centrală care răspunde de silvicultură a depus toate diligențele în vederea aplicării ei, practic nu a fost adoptat proiectul de HG pentru aprobarea Normelor metodologice în vederea acordării respectivelor compensații, ceea ce face ca sesizarea ÎCCJ să nu fie necesară.

3. **Intimata - chemată în garanție Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Brașov**, în punctul său de vedere cu privire la necesitatea sesizării ÎCCJ în condițiile art. 520 din NCPC, susține că nu este necesară această procedură, cât timp despăgubirile pretinse prin acțiune se calculează și se plătesc pe baza unor norme juridice care în acest moment nu există, respectiv pe baza unor algoritmi de calcul care să permită efectiv calculul acestor compensații. Deși

dreptul reclamantului de a obține despăgubiri este recunoscut de către legiuitor, tot legiuitorul stabilește că aceste despăgubiri nu se calculează decât într-un anumit mod care va fi reglementat prin normele metodologice ulterioare. Apreciază că o astfel de sesizare a Înaltei Curți de Casație și Justiție ar fi fost posibilă numai în situația în care reclamantul ar fi investit instanța de judecată cu o acțiune de drept comun în răspunderea statului, altfel s-ar admite implicit ca instituțiile statului să poată soluționa cereri în afara cadrului legislativ aplicabil. Prin urmare, solicită respingerea propunerii de sesizare a ÎCCJ, deoarece chestiunea de drept propusă a fi dezlegată nu are aplicabilitate în prezentul litigiu în contencios administrativ.

4. **Intimatul pârât Comisariatul de Regim Silvic și Cinegetic Brașov** (succesor în drepturi al Inspectoratului Teritorial de Regim Silvic și de Vânătoare Brașov), prin reprezentantul său legal, nu consideră necesară sesizarea ÎCCJ în vederea pronunțării unei hotărâri preliminare având în vedere că legislația existentă este foarte clară și nu lasă loc de interpretări. Susține că modalitatea de calcul stabilită prin H.G. nr. 861/2009 nu se aplică compensațiilor solicitate pentru funcțiile de protecție ale pădurilor incluse în rețeaua de Situri Natura 2000 și ca atare este necesară emiterea unui act normativ care să reglementeze acordarea de astfel de compensații.

IV. Punctul de vedere motivat al completului de judecată:

1. **Normele de drept intern ce urmează a fi supuse dezlegării Înaltei Curți de Casație și Justiție** sunt:

- dispozițiile *art. 97 alin. 1 lit. b) din Legea nr. 46/2008 privind Codul silvic* în raport cu care „În scopul gestionării durabile a fondului forestier proprietate privată a persoanelor fizice și juridice și a celui proprietate publică și privată a unităților administrativ-teritoriale, statul alocă anual de la buget, prin bugetul autorității publice centrale care răspunde de silvicultură, sume pentru:

b) acordarea unor compensații reprezentând contravaloarea produselor pe care proprietarii nu le recoltează, datorită funcțiilor de protecție stabilite prin amenajamente silvice care determină restricții în recoltarea de masă lemnoasă”;

- dispozițiile *art. 6 alin. 2 din H.G. nr. 861/2009* funcție de care „Toate formele de sprijin prevăzute în Legea nr. 46/2008, cu modificările și completările ulterioare, vor fi continuate după data de 1 ianuarie 2010 numai după primirea deciziei favorabile a Comisiei Europene privind ajutoarele de stat”;

- dispozițiile *art. 4 lit. s) punct 4 coroborat cu art. 5 alin. 1 din O.G. nr. 14/2010* conform cărora „Guvernul este abilitat să acorde forme de ajutor de stat permise conform art. 1 în următoarele domenii:

.....

s) activități de dezvoltare rurală, constând în:

.....

4. plăți Natura 2000 și plăți aferente Directivei 2000/60/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 octombrie 2000 de stabilire a unui cadru de politică comunitară în domeniul apei;

Art. 5 (1) Normele metodologice privind modul de acordare a ajutoarelor de stat prevăzute la art. 4 se aprobă prin hotărâri ale Guvernului, cu respectarea prevederilor comunitare și naționale în domeniul ajutorului de stat, și reglementează scopul, obiectivul, durata, quantumul ajutorului exprimat ca procent din cheltuiela eligibilă și valoare în lei, fluxurile financiare pentru acordarea ajutoarelor de stat, criteriile de eligibilitate, procedurile de implementare, supraveghere și control”.

Alte acte normative relevante:

- *Anexa 1 lit. a din OG nr. 57/2007* în raport cu care „Managementul rezervațiilor științifice asigură un regim strict de protecție prin care habitatele sunt păstrate într-o stare pe cât posibil neperturbată. În aceste zone se interzice desfășurarea oricăror activități umane, cu excepția activităților de cercetare, educație și de ecoturism cu limitările descrise în planurile de management, cu acordul forului științific competent și al administratorului rezervației științifice,

- *art. 44 și art. 136 alin. 5 din Constituția României* care garantează dreptul de proprietate privată,

- art. 1 din Primul Protocol adițional al CEDO care spune că „orice persoană fizică sau juridică are dreptul la respectarea bunurilor sale. Nimeni nu poate fi lipsit de proprietatea sa decât pentru cauză de utilitate publică și în condițiile prevăzute de lege și de principiile generale ale dreptului internațional.”

- Regulamentul nr. 1305/18.12.2013 al UE care modifică Regulamentul nr. 1698/2005 și care prevede acordarea de ajutoare persoanelor fizice care au păduri în proprietate pentru a compensa pierderile de venituri suferite având în vedere restricțiile la utilizarea pădurilor rezultate în urma aplicării directivelor 79/409/CEE și 92/43/CEE, regulament care în art. 30 lărgeste sfera celor îndrituiți a primi compensații, incluzându-i și pe titularii terenurilor forestiere aflate în zone de protecție Natura 2000 de tip funcțional T1 și T2.

2. Prezentarea jurisprudenței proprii instanței.

La Curtea de Apel Brașov – Secția contencios administrativ și fiscal au fost soluționate până în prezent două cauze, ca instanță de recurs, ambele neredactate la momentul pronunțării prezentei încheieri, fiind în termenul legal de redactare. Curtea de Apel Brașov – Secția contencios administrativ și fiscal nu a fost sesizată ca instanță de fond cu acest tip de litigii.

Prin decizia nr. 406/R/03.04.2015 (dosar nr. 323/62/2013) a fost admis recursul formulat de pârâțul Ministerul Finanțelor Publice prin Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Brașov împotriva sentinței civile 1953/CA/16.07.2014 și a încheierii din 19.11.2014 pronunțate de Tribunalul Brașov-Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal și recursul declarat de pârâta Departamentul pentru Ape, Păduri și Piscicultură (reorganizată ca prezent ca Ministerul Mediului, Apelor și Pădurilor) împotriva aceleiași sentințe, pe care a fost casată în parte și, în rejudecare, a fost admisă excepția lipsei calității procesuale pasive a pârâtului Ministerul Finanțelor Publice, a fost respinsă cererea formulată de reclamantul Municipiul Brașov prin Regia Publică Locală a Pădurilor Kronstadt în contradictoriu cu pârâțul Ministerul Finanțelor Publice ca fiind formulată împotriva unei persoane lipsite de calitate procesuală pasivă și a fost respinsă și acțiunea formulată de reclamantul Municipiul Brașov prin Regia Publică Locală a Pădurilor Kronstadt în contradictoriu cu pârâțul Departamentul pentru Ape, Păduri și Piscicultură (reorganizată ca prezent ca Ministerul Mediului, Apelor și Pădurilor).

Prin decizia nr. 456/R/15.04.2015 (dosar nr. 3174/62/2014) a fost respins recursul formulat de reclamantul M.S.R.M.I.R. împotriva sentinței civile nr. 2156/CA/22.09.2014 pronunțată de Tribunalul Brașov - Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal în dosarul nr. 3174/64/2014.

3. Prezentarea jurisprudenței naționale relevante pentru dezlegarea problemei de drept supuse analizei.

În jurisprudența ICCJ s-a statuat, într-o opinie, că, în soluționarea cererilor formulate de reclamant având ca obiect obligarea pârâților Statul Român, prin Ministerul de Finanțe și Ministerul Mediului și Pădurilor la plata compensațiilor pentru anul 2010 și 2011, conform art. 97 alin. 1 lit. b) din Legea nr. 46/2008 – Codul silvic coroborat cu art. 6 din H.G. 861/2009, acestea reprezintă ajutoare de stat, iar „potrivit dispozițiilor art. 3 alin. 1 din Ordonanța de Urgență a Guvernului nr. 117/2006 privind procedurile naționale în domeniul ajutorului de stat, potrivit cărora ajutorul de stat nou, supus obligației de notificare, nu poate fi acordat decât după autorizarea acestuia de către Comisia Europeană sau după ce acesta este considerat a fi autorizat și, așa cum rezultă și din art. 6 din H.G. nr. 861/2009, aceste compensații puteau fi acordate numai după autorizarea ajutorului de stat de către Comisia Europeană pentru că este vorba de ajutoare de stat ce urmau a fi acordate după aderarea României la UE în 2010”, iar în condițiile în care este aprobată schema de ajutor de stat „în privința compensațiilor prevăzute de art. 97 alin. 1 lit. b) din Codul silvic, urmează ca, după emiterea actelor normative de punere în aplicare a deciziei date de Comisia Europeană, reclamanta să poată beneficia de drepturile prevăzute de lege” (decizia nr. 3583/22.03.2013 pronunțată de ICCJ – SCAF – dosar nr. 1247/46/2011).

Într-o altă opinie, în jurisprudența ICCJ și a unor curți de apel, s-a statuat că, în soluționarea cererilor formulate de reclamanti având ca obiect obligarea pârâtului Departamentul pentru Ape, Păduri și Piscicultură/Ministerul Mediului și Pădurilor la plata compensațiilor pentru anul 2010 și 2011, conform art. 95 alin. 1 lit. b) din Legea nr. 46/2008 – Codul silvic coroborat cu art. 6 din H.G. 861/2009, după obținerea Deciziei Comisiei Europene nr. C(2012) 5166

final/19.07.2012, acestea pot fi acordate chiar și în lipsa unor norme metodologice ulterioare, deoarece există cadrul normativ național, respectiv H.G. nr. 861/2009. S-a mai susținut că neadoptarea normelor metodologice de către autoritățile de resort, în scopul acordării acestui ajutor de stat, într-un termen rezonabil, are ca efect lipsirea reclamanților de folosința bunului pentru o cauză de utilitate publică, fără a primi o dreaptă și prealabilă despăgubire, conform art. 44 și 136 alin. 5 din Constituția României (decizia nr. 3907/21.10.2014 pronunțată de ICCJ – SCAF – dosar nr. 2003/54/2012, decizia nr. 5505/14.11.2013 a Curții de Apel Galați – dosar nr. 1349/91/2013, decizia nr. 3747/14.04.2014 a Curții de Apel Galați – dosar nr. 3258/91/2013, sentința nr. 20/24.10.2014 a Curții de Apel Suceava – dosar nr. 318/39/2014* (nedefinitivă), sentința nr. 86/F-cont/23.06.2014 a Curții de Apel Pitești – dosar nr. 180/46/2014 (nedefinitivă), sentința nr. 249/27.10.2014 a Curții de Apel Alba Iulia – dosar nr. 303/57/2014 (nedefinitivă), sentința nr. 49/04.02.2013 a Curții de Apel Craiova definitivă prin decizia nr. 4091/31.10.2014 a ÎCCJ, decizia ICCJ nepublicată, sentința nr. 1138/18.12.2012 a Curții de Apel Craiova definitivă prin decizia nr. 2980/24.06.2014 a ÎCCJ, decizia ICCJ nepublicată).

În acest sens, pentru dezlegarea problemei de drept supuse analizei, anexăm decizia nr. 3583/22.03.2013 pronunțată de ICCJ – SCAF – dosar nr. 1247/46/2011, decizia nr. 3907/21.10.2014 pronunțată de ICCJ – SCAF – dosar nr. 2003/54/2012, decizia nr. 5505/14.11.2013 a Curții de Apel Galați – dosar nr. 1349/91/2013, decizia nr. 3747/14.04.2014 a Curții de Apel Galați – dosar nr. 3258/91/2013, sentința nr. 20/24.10.2014 a Curții de Apel Suceava – dosar nr. 318/39/2014* (nedefinitivă), sentința nr. 86/F-cont/23.06.2014 a Curții de Apel Pitești – dosar nr. 180/46/2014 (nedefinitivă), sentința nr. 249/27.10.2014 a Curții de Apel Alba Iulia – dosar nr. 303/57/2014 (nedefinitivă), sentința nr. 49/04.02.2013 a Curții de Apel Craiova, sentința nr. 1138/18.12.2012 a Curții de Apel Craiova.

4. Opinia prezentei instanțe, în legătură cu problemele supuse dezlegării este următoarea:

Prin Legea nr. 46/2008, în art. 97 alin. 1 lit. b, se stabilește că „în scopul gestionării durabile a fondului forestier proprietate privată a persoanelor fizice și juridice și a celui proprietate publică și privată a unităților administrativ-teritoriale, statul alocă anual de la buget, prin bugetul autorității publice centrale care răspunde de silvicultură, sume pentru: b) acordarea unor compensații reprezentând contravaloarea produselor pe care proprietarii nu le recoltează, datorită funcțiilor de protecție stabilite prin amenajamente silvice care determină restricții în recoltarea de masă lemnoasă”.

Conform prevederilor art. 6 alin. 2 din HG nr. 861/2009 „toate formele de sprijin prevăzute în Legea nr. 46/2008 vor fi continuate după data de 01.01.2010 numai după primirea deciziei favorabile a CE privind ajutoarele de stat”.

Conform dispozițiilor art. 5 din O.G. nr. 14/2010 privind măsuri financiare pentru reglementarea ajutoarelor de stat acordate producătorilor agricoli, începând cu anul 2010, act normativ intrat în vigoare ulterior normelor evocate mai sus și care stabilesc, de principiu, acordarea compensațiilor pentru lipsa de folosință datorită funcțiilor de protecție stabilite prin amenajamente silvice, „normele metodologice privind modul de acordare a ajutoarelor de stat prevăzute la art. 4 se aprobă prin hotărâri ale Guvernului, cu respectarea prevederilor comunitare și naționale în domeniul ajutorului de stat și reglementează scopul, obiectivul, durata, quantumul ajutorului exprimat ca procent din cheltuiala eligibilă și valoare în lei, fluxurile financiare pentru acordarea ajutoarelor de stat, criteriile de eligibilitate, procedurile de implementare, supraveghere și control”. Din interpretarea acestei norme rezultă că normele metodologice nu sunt menite doar a determina quantumul ajutoarelor de stat, ci și celelalte condiții de acordare, respectiv criteriile de eligibilitate, procedurile de implementare, supraveghere și control, în acord cu deciziile instituțiilor europene și cu legislația europeană în materia ajutorului de stat, având astfel un rol esențial în individualizarea dreptului la compensații.

Față de aceste dispoziții, instanța reține că, dacă măsurile de sprijin în sectorul silvic existente la data aderării au putut fi aplicate doar până la data de 31.12.2009, până la acest moment nepunându-se problema conformării măsurilor de ajutor de stat cu legislația europeană, începând cu data de 01.01.2010 aceste forme de sprijin nu mai pot fi acordate, decât în condițiile

notificării Comisiei Europene de către autoritatea națională competentă, după obținerea avizului favorabil, cu respectarea condițiilor de acordare a acestuia.

Prin Decizia nr. C(2012)5266 final/19.07.2012 Comisia Europeană a avizat favorabil acordarea ajutoarelor persoanelor fizice și juridice pentru pădurile incluse în T1 și T2 din cadrul siturilor Natura 2000. La pct. 5 din Decizia CE –C(2012) 5166 final se stabilește că temeiul juridic al schemei notificate Comisiei a constat în proiectul de hotărâre a guvernului de aprobare a normelor metodologice pentru acordarea de ajutoare de stat pentru compensații reprezentând contravaloarea masei lemnoase pe care proprietarii nu o recoltează datorită funcțiilor de protecție stabilite prin amenajamente silvice și a costurilor gestionării durabile a pădurilor, proiect de HG întocmit în condițiile O.G nr. 14/2010, iar la pct. 6 din Decizie CE –C(2012) 5166 final se face referire la elementele formulei de calcul cu referire la datele extrase din „Statistica activităților din silvicultură în 2010”, domeniul de aplicare fiind dezvoltat la pct. 7 și 10. Conform pct. 11 din această decizie, care reglementează durata și bugetul, „schema, care va expira la 31.12.2013, nu va intra în vigoare decât după ce va fi aprobată de comisie și va fi publicată în Monitorul Oficial al României.”

Această decizie a Comisiei Europene are funcția de a aviza favorabil schema de ajutor de stat propusă de Statul Român, prin autoritatea centrală competentă, pentru persoanele cărora le este limitată folosința asupra terenurilor afectate de amenajamente silvice, propunerea astfel avizată, producând efecte numai după publicarea actului normativ respectiv (hotărâre de guvern) în Monitorul Oficial al României.

Ulterior primirii acestei decizii, ministerul de resort a elaborat un proiect de hotărâre de guvern pentru aprobarea normelor metodologice de acordare, utilizare și control al acestor compensații, însă respectivul proiect nu a mai fost publicat în MO, fiind retras de la publicare din considerente care nu fac obiectul prezentei cauze.

Prin urmare, nici la momentul promovării acțiunii și nici al prezentei sesizări, nu există norme metodologice, ulterioare deciziei favorabile a Comisiei Europene, de acordare, utilizare și control al acestor compensații, astfel cum au fost propuse de către Statul Român prin autoritatea competentă și avizate de Comisia Europeană pentru perioada 01.01.2010-31.12.2013 prin Decizia nr. C(2012)5266 final/19.07.2012.

Este adevărat că efectuarea acestei proceduri interne – publicarea proiectului de hotărâre de guvern ce a stat la baza obținerii avizului favorabil al Comisiei Europene – trenează, iar această întârziere afectează dreptul de proprietate al reclamantului, drept protejat prin dispozițiile dreptului național și european. Însă, această situație nu poate constitui o justificare a acordării directe a acestor compensații, pe baza unor norme metodologice anterioare intrării în vigoare a O.G. nr. 14/2010 privind măsuri financiare pentru reglementarea ajutoarelor de stat acordate producătorilor agricoli, începând cu anul 2010, deoarece, în acest mod, instanța s-ar substitui legiuitorului, procedând la cuantificarea unui drept, stabilit generic de către legiuitor în art. 97 alin. 1 lit. b) din Codul silvic, în lipsa adoptării de către acesta a normelor subsecvente de aplicare.

Faptul că reclamantii se află în situația de a nu se putea folosi în niciun fel de atributul dreptului de proprietate pentru un interval considerabil de timp, în condițiile în care Statul Român, prin autoritățile de resort, nu a rezolvat această chestiune și nici nu a prezentat dovezi că este pe cale să finalizeze un asemenea proces, nu justifică demersul judiciar al acestora în condițiile normelor speciale invocate, ci, eventual, în condițiile dreptului comun.

Un ultim argument este acela că Decizia nr. C(2012)5266 final/19.07.2012 nu are efect direct vertical în ordinea juridică europeană, respectiv, particularii nu pot invoca, direct în fața instanțelor naționale, acordarea ajutorului de stat avizat favorabil.

**PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII,
DISPUNE:**

Constată admisibilă sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile cu privire la următoarea chestiune de drept:

Interpretarea dispozițiilor art. 97 alin. 1 lit. b) din Codul silvic coroborat cu art. 6 alin. 2 din H.G. nr. 861/2009 prin raportare la art. 4 lit. s) punct 4 coroborat cu art. 5 alin. 1 din O.G. nr. 14/2010 este în sensul că pentru acordarea, după 01.01.2010, a compensațiilor prevăzute de Codul silvic, singura condiție de acordare este existența deciziei favorabile a Comisiei Europene privind ajutoarele de stat sau dacă, pe lângă avizul Comisiei Europene, este necesară adoptarea normelor metodologice ulterioare, în condițiile art. 5 din O.G. nr. 14/2010?

Dispune trimiterea prezentei încheieri Înaltei Curți de Casație și Justiție, împreună cu următoarele înscrisuri: decizia nr. 3583/22.03.2013 pronunțată de ICCJ – SCAF – dosar nr. 1247/46/2011, decizia nr. 3907/21.10.2014 pronunțată de ICCJ – SCAF – dosar nr. 2003/54/2012, decizia nr. 5505/14.11.2013 a Curții de Apel Galați – dosar nr. 1349/91/2013, decizia nr. 3747/14.04.2014 a Curții de Apel Galați – dosar nr. 3258/91/2013, sentința nr. 20/24.10.2014 a Curții de Apel Suceava – dosar nr. 318/39/2014* (nedefinitivă), sentința nr. 86/F-cont/23.06.2014 a Curții de Apel Pitești – dosar nr. 180/46/2014 (nedefinitivă), sentința nr. 249/27.10.2014 a Curții de Apel Alba Iulia – dosar nr. 303/57/2014 (nedefinitivă), sentința nr. 49/04.02.2013 a Curții de Apel Craiova, sentința nr. 1138/18.12.2012 a Curții de Apel Craiova.

Dispune suspendarea judecării conform prevederilor art. 520 alin. (2) din Codul de procedură civilă.

Fără cale de atac.

Pronunțată în ședința publică de azi, 29.04.2015.

PREȘEDINTE,
M.F.

JUDECĂTOR,
M.I.M.

JUDECĂTOR,
M.C

GREFIER,
T.M.

Red.: M.F./30.04.2015/ 6 ex.
Tehnored.: T.M.